

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی یری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۱۲ می ۲۰۱۶

سوریه: چگونه خسارات جنگ را محدود کنیم

Syrie : la guerre peut-être limitée

هر بار که ارتش عرب سوریه بر جهاد طلبان پیروز می شود، از نو مبارزان جهاد طلب تازه ای در گروه های هزاران نفری وارد کشور می شوند. در این صورت نتیجه می گیریم که این جنگ از بیرون تغذیه می شود و تا وقتی که سربازانی را برای کشتن و مردن به سوریه بفرستند، ادامه خواهد یافت. بر اساس این امر، باید به دلایل بیرونی که تداوم این جنگ را تضمین می کنند پی ببریم. در نتیجه، فقط در چنین صورتی ست که می توانیم به طرح ستراتیژی خاصی بیندیشیم که از خسارات جانی جلوگیری کند.

شبکه ولتر / دمشق (سوریه) / ۱۱ می ۲۰۱۶

« راه ابریشم » دوران باستان ایران را به ساحل سوریه متصل می کرد و از عراق و پالمیرا می گذشت. از دیدگاه جغرافیایی راه بزرگ ارتباطی دیگری در فراسوی صحرا وجود ندارد. در نتیجه، شهر پالمیرا به هدف مرکزی جنگ در سوریه تبدیل شد. پس از تسخیر آن در طول یک سال به دست داعشی ها افتاد، سپس ارتش عرب سوریه شهر قدیمی را آزاد کرد، و اخیراً در آنجا روی ویرانه های شهر قدیمی، به مناسبت جشن پیروزی علیه تروریستها، دو کنسرت موسیقی برای تلویزیون سوریه و روسیه اجرا کردند.

بیش از ۵ سال است که سوریه در جنگ به سر می برد. در آغاز، کسانی که جزء پشتیبانان این جنگ بودند، آن را به مثابه گسترش «بهار عرب» تعریف می کردند. ولی امروز هیچ کس از این گفتار دفاع نمی کند. درک چنین موضوعی خیلی ساده است، زیرا دولت هائی که «فصل بهار» را دیدند، سرنگون شدند. خیلی به دور از تمایلات دموکراتیک، این رویدادها چیزی نبود به جز راهکاری برای تغییر رژیمهای لائیک به نفع اخوان المسلمین.

از این پس می گویند که «بهار عرب» در سوریه با مداخله نیروهای دیگر ربوده شده و «انقلاب» یعنی انقلابی که هرگز وجود خارجی نداشته به دست جهاد طلبانی که وجود خارجی دارند، از هم دریده شده است.

همان گونه که ولادیمیر پوتین نیز تشخیص داده، در وحله نخست، رفتار غربیها و کشورهای حاشیه خلیج فارس ناموزون است. در جبهه جنگ، ناممکن است که همزمان علیه جهاد طلبان و جمهوری عرب سوریه اقدام کنند و بعد مدعی شوند که در جبهه سومی موضع گرفته اند. بر اساس این امر، هیچ کس رسماً جبهه اش را انتخاب نمی کند، تا جنگ همچنان ادامه یابد.

حقیقت این است که این جنگ انگیزه و علت داخلی ندارد، از منطقه نیز بروز نکرده بلکه ابعاد جهانی دارد. وقتی کنگره ایالات متحده Syrian Accountability Act را در سال ۲۰۰۳ اعلام کرد و به آن رأی داد، هدف دیک چنی دست گذاشتن روی ذخایر عظیم گاز کشور بود. امروز می دانیم که «اوج نفت»، نفت خام، پایان نفت را رقم نمی زند و واشنگتن بزودی از ذخیره هیدروکربور خلیج مکزیک بهره برداری خواهد کرد. در نتیجه، هدف ستراتیژیک ایالات متحده تغییر کرده است. از این پس، محصور کردن گسترش اقتصادی و سیاسی چین و روسیه در برنامه پیشبینی شده و بر آن است تا این کشورها را مجبور سازد که تبادلات بازرگانی خود را از راه بحری انجام دهند، یعنی راهی که ناوگان بحری و ناوهای هواپیمابر ایالات متحده در کنترل خود دارند.

رئیس جمهور چین، شی جین پینگ به محض این که در سال ۲۰۱۲ به قدرت دست یافت برنامه آینده کشورش را با ساخت دو راه بازرگانی قاره ئی به سوی اتحادیه اروپا برای رهائی از این موانع اعلام کرد. نخستین راه، با جاده ابریشم قدیمی تطبیق می کند، و دومین راه از روسیه به سوی آلمان طراحی شده است. در نتیجه، فوراً آتش به هیزم افتاد: ابتداء هدف جنگ در سوریه از این پس تغییر رژیم نیست، بلکه صرفاً در پی ایجاد هرج و مرج است و همین هرج و مرج بی آن که دلیل موجهی داشته باشد در اوکراین راه اندازی شد. سپس، بلاروس به ترکیه نزدیک شد و ایالات متحده از شمال، اروپا را به دو نیم تقسیم کرد و دو جنگ بی پایان موجب انسداد دو جاده بازرگانی شد.

خبر خوب، این است که هیچ کس نمی تواند پیروزی در اوکراین را به ازای شکست در سوریه به دست آورد، زیرا این دو جنگ هدف یگانه ای دارد. خبر بد، این است که تا وقتی که چین و روسیه محور ارتباطی تازه ای را ایجاد نکنند، هرج و مرج در دو جبهه ادامه خواهد یافت.

در نتیجه، هیچ امیدی به مذاکره با کسانی نیست که مزد گرفته اند تا هرج و مرج را تداوم بدهند. بهتر این است که جانب واقع گرایی را رعایت کنیم و بپذیریم که مفهوم عمیق این جنگها چیزی نیست به جز راهکار واشنگتن برای قطع دو جاده ابریشم. فقط در این صورت تشخیص منافع متعدد ممکن خواهد شد و می توانیم برای مناطق مسکونی ثبات ایجاد کنیم.

لینک متن در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article191672.html>

لینک متن در گاهنامه هنر و مبارزه

<http://gahnamehvm.blogfa.com/post/846>